

den eneste principielle Indvending, som jeg havde mod Lovforslaget, og det er den, der gjør sig gjældende i de to af de Endringsforslag, jeg har stillet. Det tredje Endringsforslag gaaer ud paa, at „med Seilffibe“ udgaaer af § 5, idet, som jeg udtalte ved første Behandling, Udannelsen til at blive Styrmand og Befalingsmænd accurat ligesaa godt kan foregaae i et Skib, der, enten samtidig med at være Seilffib eller uden at være det, har Dampkraft, som i et Skib, der alene er Seilffib. Jeg skal foreløbig indskrænke mig hertil.

Tscherning: Til § 3 har jeg stillet et Endringsforslag, der gaaer ud paa at gjøre Paragraphen lettere forstaaelig; ved første Behandling viste det sig jo, at Flere havde været i Tvivl om, hvorledes denne Paragraph skulde forstaaes, idet man hidtil har havt indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til Sætteskipperes Ansættelse, og jeg har derfor troet, at man burde tilføie denne Paragraph „uanset om han“ — nemlig den Mand, der kan blive Sætteskipper — „er i Besiddelse af de af Sætteskipperes tidligere udkrævede Egenstaber eller ei“. Til § 5 har jeg stillet Forslag, som gaae ud paa at nedsette Alderen fra 21 til 20 Aar og fra 15 til 14 Aar; den sidste er den Alder, hvor Farten begynder at tælle for den Vedkommende, og den første er den Alder, hvori han kan indtræde som Styrmand. Jeg har blot gjort disse Forslag afhængige af, om Forslaget til en senere Paragraph vedtages; fleer dette, anseer jeg ikke disse Aldersnedsettelse for nødvendige; thi derved er da afgjort, at Manden dog, ligesom nu, betimelig kan komme til at træde ind i Stillingen som Skibsfører. Bliver derimod ikke Forslaget til § 6 antaget, saa troer jeg, det er rigtigt, at man saameget som muligt nedsetter den Alder, hvor Farten skal begynde, og hvorfra de Aar skulle tælles, som en Mand skal tilbagelægge, inden han kan komme til at beskæde en højere Stilling ved Søfarten. Endringsforslaget under Nr. 4 kan jo for mit Vedkommende bortfalde, da der er stillet et lignende af den ærede Rigsdagsmand, der nys havde Ordet. Forslaget under Nr. 5 har jeg troet var nødvendigt, da denne Lov jo kun angaaer, hvad der særlig vedkommer Kongeriget,

og ikke kan omfatte Mere, medens derimod ethvert dansk Skib omfatter Mere, indeholder Mere. Det hedder nemlig i § 6: „Ret til at føre dansk Skib udenfor den i § 2 nævnte Fart er betinget af osv.“, og man skulde jo nu altsaa antage, at intet dansk Skib kunde blive udelæveret, uden at den vedkommende Skipper havde de Egenstaber, der ere forlangte i denne Lov; men det kan jeg ikke skjønne er nogen Nødvendighed, thi et dansk Skib kan jo udelæveres i Havn, hvor denne Lov ikke kan faae Gylbighed derved, at vi vedtage den. Jeg har derfor foreslaaet, at der indsættes „hjemmehørende i Kongeriget“, thi det er jo kun de i Kongeriget hjemmehørende Skibe, som denne Lov kommer til at gjælde for. — Jeg har under Nr. 6 foreslaaet indført det 22de Aar som den Alder, hvori en Mand kunde løse Næringsbevis som Skipper, og dette er ikke noget Nyt, det bestaaer nu, thi der er et Cancellicircular af 28de September 1822, som forklarer tidligere Bestemmelser derhen, at der ikke udkræves Fuldmyndighed for at erholde Vorgeselskab som Skipper. Det følger ogsaa af sig selv, at det maa være saaledes, eller ialtfald at det maa blive saaledes, idet en Mand borte fra Hjemmet kan blive Fører af et Skib; naar han er første Styrmand og Capitainen bliver syg eller dør, saa er den naturlige Følge, at han bliver Fører af Skibet, og han er altsaa i Virkeligheden Skipper; men at han, naar han nu kommer hjem fra en saadan Fart, efter fuldstændig at have oplyst sit Hverv, skulde træde tilbage og ikke kunde være Skipper mere eller skulde have en særlig Bevilling dertil, vilde jo i sig selv være ubilligt. Jeg seer ingen Grund til at fravige, hvad der allerede nu bestaaer, eller at skærpe Betingelserne. De øvrige Rettelser, jeg har foreslaaet ved Paragraphen, gaae ud paa at sætte de Mænd, der have Styrmands-examen og i Handelsfarten have tjent sig op til Styrmand, paa lige Fod ligeoverfor Ribeeren med de unge Mænd, der afgaae fra Søcadetsskolen. Dersom Paragraphen bliver antaget, som den foreligger, saa vil den Mand, der har Formuenhed nok til at gjenneengaa Søcadetsskolen, og som afgaaer fra den uden at have gjort nogensomhelst Tjeneste som Officier, strax af Ribeerne kunne benyttes som Skibsfører,